

25 oktober: betoging van mensen-zonder-papieren

LAAT DE MULTINATIONALS BETALEN, NIET HUN SLACHTOFFERS!

INTERVIEW MET SAÏD, LID VAN DE BRUSSELE COÖRDINATIE VAN DE MENSEN-ZONDER-PAPIEREN

De Europese Unie probeert op de humanitaire vluchtelingencrisis te antwoorden met een stelsel van quota en door de toegang voor ‘economische vluchtelingen’ moeilijker te maken. We spraken hierover met Saïd, een lid van de Brusselse coördinatie van mensen-zonder-papieren.

Wat denk je van de EU-aanpak?

“De Europese Unie probeert de problemen op te lossen die ze zelf gecreëerd heeft. Het zijn het imperialistische beleid en de militaire interventies van de westerse machten die de regio van het Midden-Oosten destabiliseren. De quota zijn voor de Europese elite een middel om de mensen op te delen en tegen elkaar op te zetten. Deze strategie is erop gericht om de migranten te verdelen tussen de ‘goede’ en de ‘slechte’ vluchtelingen. Het Duitse voorbeeld is veelzeggend, daar werken er al vluchtelingen voor 1 euro per uur. Daar gaat het voor de heersende klasse om: toegang tot goedkope arbeidskrachten.”

Wat denk je over de houding van de N-VA?

“De voorstellen van de N-VA zijn niet nieuw, ze stonden eerder al in pamfletten van het Vlaams Belang. Maar nu worden ze wel herhaald door een partij die in de federale regering zit. De N-VA wil zijn rechtse kiezers niet verliezen en maakt daarvoor gebruik van extreemrechtse standpunten. Een speciaal statuut voor vluchtelingen, geen toegang tot het OCMW, lagere uitkeringen: het zijn middelen om migranten te verdelen en om van vluchtelingen hapklare prooiën te maken voor extreme uitbuiting door het patronaat.”

DE VOORSTELLEN VAN DE N-VA ZIJN NIET NIEUW, ZE STONDEN EERDER AL IN PAMFLETTEN VAN HET VLAAMS BELANG. MAAR NU WORDEN ZE WEL HERHAALD DOOR EEN PARTIJ DIE IN DE FEDERALE REGERING ZIT.

Zondag 25 oktober 2015

BETOGING SANS%PAPIERS

Vertrek om 15u
Zuid Station (Bara Plein)
Brussel

Voor :

- de regularisatie van alle mensen zonder papieren
- de sluiting van de gesloten centra
- het einde van de uitzettingen
- de vrijheid van verkeer
- het einde van de criminalisering van mensen zonder papieren
- het respect voor basisrechten zoals toegang tot medische zorgen en onderwijs
- het respect voor en de toepassing van de rechten van het kind

Coördinatie van Mensen Zonder Papieren te België

Infos : <http://www.sanspapiers.be>
0486951290, 0493995444 (FR), 0479772317 (ES);
0466187609 (EN); 0484677660 (NL)

Lees verder op de volgende pagina

De coördinatie van de mensen-zonder-papieren bestaat al langer. Nu probeert ze banden aan te gaan met nieuwe vluchtelingen. Waarom?

“Eerst en vooral om aan te klagen dat de regering-Michel zijn verantwoordelijkheid niet neemt voor de opvang van asielzoekers. Internationale conventies verplichten België tot het organiseren van een waardige opvang voor asielzoekers. Voor het toepassen van besparingen worden Europese verdragen tot op de letter nageleefd. Rond de opvang van asielzoekers werd niets gedaan. De regering heeft eerder bespaard op de publieke middelen voor opvang. Dat is schandalig. Dit is niet gewoon een humanitaire crisis, het is ook een besparingscrisis. De besparingen raken alle zwakkere lagen in de samenleving, waaronder veel migranten.

“We weten dat ongeveer 40% van de asielzoekers geen recht op asiel zullen krijgen. Wat zullen zij doen? Ze worden mensen-zonder-papieren. De vluchtelingen van vandaag zijn de mensen-zonder-papieren van morgen. Voor die mensen-zonder-papieren is er geen plan B, er is enkel maar uitbuiting. Dat is waarom we een regularisatie eisen, het is de enige mogelijkheid.”

Wat hebben jullie gedaan om de solidariteit met de vluchtelingen van het Maximiliaanpark te organiseren?

“We hebben geholpen waar mogelijk. Zo organiseerden we een mobiele keuken met Collectactive, een collectief van mensen-zonder-papieren. We vertoonden films, zorgden voor muziek en er kwam zelfs een radio voor het kamp. We organiseerden ook algemene vergaderingen. Dat is volgens ons essentieel om het debat te politiseren en om met de vluchtelingen te discussiëren over hoe we voor onze rechten kunnen strijden.

“Humanitaire steun is zeker in een eerste periode noodzakelijk. Maar zonder politiek perspectief heeft de beweging geen toekomst. We moeten een strategie ontwikkelen om ons te verbinden aan de arbeidersbeweging en om allianties te sluiten met brede lagen van de samenleving zodat we een regularisatie kunnen afdwingen.”

Er komt ook een nationale betoging op 25 oktober?

“Inderdaad. We zullen die dag met iedereen samen betogen, met mensen-zonder-papieren, vluchtelingen, werkenden met of zonder papieren en met of zonder werk. We moeten eengemaakt optreden met de arbeidersbeweging, we mogen ons niet laten verdelen door deze regering. De belangrijkste eis zal natuurlijk de regularisatie zijn, maar we beperken ons daar niet tot. We komen op voor betaalbare huisvesting, degelijke jobs, toegang tot gezondheidszorg, ... voor iedereen. Dat is ook waarom de coördinatie van mensen-zonder-papieren op 7 oktober aan de vakbondsbetoging deelneemt. Allemaal samen, kunnen we een einde maken aan deze regering en aan heel het besparingsbeleid.”

Extreemrechts bespaart niet op hypocrisie

Het Vlaams Belang haalt hernieuwd zelfvertrouwen uit de vluchtelingen crisis. Met een rechts opbod door onder meer N-VA rond dit thema, moet extreemrechts zelf amper iets doen om de vruchten te plukken. Toch verspreidt de partij een folder onder de titel “Bespaar op asiel, niet op eigen mensen.” Daarin wordt alvast niet bespaard op hypocrisie.

Extreemrechts stelt het voor alsof het asociale besparingsbeleid vandaag het resultaat is van de komst van vluchtelingen. Plots spreekt het Vlaams Belang zich uit tegen de verhoging van de pensioenleeftijd, de indexsprong, de verhoging van de waterfactuur, het duurder worden van kinderopvang of nog van ouderenzorg. “Het asielprobleem barst uit zijn voegen. De factuur voor de belastingbetaler evenzeer”, schrijft de partij in zijn folder.

Dit is wel bijzonder hypocriet. Niet alleen omdat de genomen besparingsmaatregelen dateren van voor de huidige vluchtelingen crisis, maar ook omdat het Vlaams Belang zelf niet bepaald bekend staat voor verzet tegen de besparingen. “In tijden van economische stagnatie moet de tering naar de nering gezet worden en daar hebben we alle begrip voor,” stelde VB-voorzitter Van Grieken eerder deze maand. Het wel erg neoliberale partijprogramma van 2005 werd dan wel opgekuist, maar het VB blijft het besparingsbeleid steunen. Bovendien spreekt het VB zich stevast uit tegen het vakbondsverzet tegen de besparingen. Enkele frappante voorbeelden.

INDEX

Het VB stelt terecht dat de indexsprong de gewone werkende veel kost. Vroeger was het VB tegenstander van de index. In 2006 schreef het VB nog: “Het loonoverleg 2006 is cruciaal voor de Belgische competitiviteit. Om de buurlanden te evenaren zijn radicale maatregelen nodig. De onderhandelaars moeten durven nagaan in hoeverre de automatische indexering, een unicum in de wereld, nog actueel is. Een drastische lineaire verlaging van de lasten op arbeid – gekoppeld aan een significante afslanking van de overheid – kan voor de broodnodige zuurstof zorgen. Daarnaast kunnen all-in akkoorden de (binnenlandse) loonmatiging garanderen, zoniet bestaat het gevaar dat te sterk stijgende nettolonen de daling van de loonkost tenietdoet.” (VB Financieel en Economische Commentaren februari 2006, p.3). Kortom: lagere lasten op arbeid, index in vraag stellen en indien dit niet mogelijk is toch minstens all-in akkoorden waarmee de gevolgen van de index teniet gedaan worden.

Het VB is op dit standpunt teruggekomen, tegenwoordig is de partij voorstander van het beperken van de index tot het nettoloon. Het indirecte loon voor de sociale zekerheid en de gemeenschap wil de partij wel afbouwen. In het nieuwe sociaaleconomisch programma uit 2013 blijft de partij hameren op de “concurrentiepositie.” De loonkost is te hoog en dat leidt volgens het VB tot “een loodzware concurrentiële handicap.” Een nettoindexering mag blijven, maar enkel indien het gepaard gaat met het “wegwerken van de loonhandicap door de effectieve toepassing van de wet op het concurrentievermogen en een loonvorming meer gericht op de praktijken van de buurlanden.” (sociaaleconomisch programma uit 2012. Conclusie: onze lonen zijn het probleem en de index mag enkel deels blijven indien het geen effect heeft. En nu beweert het VB plots dat een aanval op de index schandalig is en bovendien de schuld van de vluchtelingen?)

PENSIOENLEEFTIJD

Het VB merkt op: “Voor de verkiezingen was geen enkele partij voorstander van het optrekken van de pensioenleeftijd. Toch verhoogde de regering de pensioenleeftijd tot 67 jaar.” Wat denkt het VB zelf over de pensioenen? In 2005 klonk het als volgt: “Inzake pensioenen kiezen wij resoluut voor modernisering door de introductie van het loopbaanperspectief zijnde (behoudens uitzonderingen) een wettelijk pensioen na 40 jaar loopbaan.” (Manifest ondernemend Vlaanderen)

In 2013 stelde het VB: “Het komt er op aan om niet de wettelijke maar wel de feitelijke duur van de arbeidsloopbaan op te trekken.” Anders gezegd, de pensioenleeftijd zelf mag gerust op 65 jaar blijven maar langer werken moet wel. En er kan voor het VB nog een extra cadeau voor het patronaat af: voor werknemers die na 65 blijven werken, zou er een volledige vrijstelling van lasten komen.

In 2012 stelde het VB: “Onze partij is gewonnen voor een robuust pensioenstelsel dat recht geeft op een volledig pensioen na 40 jaar arbeid. Op die manier wordt de grotendeels theoretische discussie over de pensioenleeftijd zonder voorwerp.” Zelf pleiten voor een langere loopbaan, maar afgeven op de rechtse regering die dit via een verhoging van de pensioenleeftijd doorvoert, getuigt van bijzonder veel hypocrisie.

SOCIALE ZEKERHEID: MINDER, MINDER, MINDER?

Het VB klaagt nu over de hogere prijzen voor kinderopvang en ouderenzorg. Nochtans stelde de partij meermaals dat moet bespaard worden op de sociale zekerheid in het kader van het ‘ontvetten’ van de staat. In 2005 stelde de partij: “De sociale zekerheid, en de gezondheidszorgen in het bijzonder, vormen een belangrijke component van de stijgende uitgaven. Regionalisering van de sociale zekerheid legt de verantwoordelijkheid ervan bij de gewesten en is de beste garantie om verkwisting tegen te gaan, de uitgaven in toom te houden en de interregionale geldstromen drastisch te verminderen.” Anders gezegd, volgens het VB is niet alleen de zogenaamde stroom naar Wallonië een probleem maar moeten de uitgaven sowieso naar beneden. Het resultaat daarvan bestaat uit hogere prijzen voor zorg,

Lees verder op de volgende pagina

zowel door de besparingen als door de grotere rol van private bedrijven op de zorgmarkt.

In 2013 pleitte het VB voor een grotere rol van het gezin in het aanbieden van zorg, onder meer door een als 'opvoedersloon' vermomd aalmoes dat in de plaats komt van collectieve zorg. Zo dacht het VB dit te financieren door onder meer de fiscale aftrek voor kinderopvang af te bouwen. De verantwoordelijkheid voor alle sociale risico's wordt geïndividualiseerd, een centraal uitgangspunt van alle neoliberalen. Samen met de voorgestelde afbouw van de inkomsten voor de overheid zorgt dit vandaag voor hogere prijzen voor zorg, maar ook bijvoorbeeld voor de toegang tot hoger onderwijs. Het VB steunt het beleid dat tot de tekorten leidt, maar klaagt vervolgens over de gevolgen van dit beleid en stelt dat de tekorten aan vluchtelingen toe te schrijven zijn.

WIE MOET BETALEN?

"In ons systeem van privaat eigendom van productiemiddelen zijn er inderdaad mensen en families die zeer rijk zijn juist door dat bezit van ondernemingen. Maar is dat nu zo erg?" vroeg een VB'er zich af op de site voor het sociaaleconomisch congres van 2005. Meer nog, het VB doet er alles aan om het de grote bedrijven gemakkelijker te maken. Een fiscale cadeaupolitiek is geen probleem. "Zolang het om politieke redenen onmogelijk blijkt om de tarieven van de vennootschapsbelasting te verlagen, steunt het Vlaams Belang dan ook de techniek van de notionele intrestaftrek op voorwaarde dat deze niet constant aangepast en uitgehold wordt."

Ook vandaag pleit het VB voor meer cadeaus aan de werkgevers. Waar de folder voor het brede publiek laat uitschijnen dat de partij op 'asiel' wil besparen om de vrijgekomen middelen aan 'de eigen mensen' te geven, was de uitnodiging voor de meeting met Le Pen expli-

cieter over wie onder die 'eigen mensen' vallen: de grote bedrijven en werkgevers. Het VB wil de middelen voor vluchtelingen en voor zuid-Europa wegnemen om 'zuurstof aan de economie' te geven. Anders gezegd: de slachtoffers van de crisis verder aanvallen om de verantwoordelijken voor die crisis nog meer in de watten te leggen.

De factuur die de gewone werkenden met het besparingsbeleid betalen, is niet de factuur van de vluchtelingen maar van het dolgedraaide kapitalisme waarin de winsten van een kleine elite aan de top veilig gesteld worden door ons ervoor te laten betalen. Onze levensstandaard moet wijken voor hun winsten. Bij het ondermijnen van onze levensstandaard heeft rechts er alle belang bij dat we verdeeld worden, werkenden versus werklozen of Belgen versus migranten en vluchtelingen. Het Vlaams Belang speelt hetzelfde asociale plaatje als de rechtse neoliberalen, alleen doet extreemrechts het explicieter en hypocrieter.

Toen we massaal protesteerden tegen het besparingsbeleid waar nu ook het VB zich tegen uitsprekt, bleef extreemrechts zwijgen. Of het was dat ze spraken om onze instrumenten van strijd, met name de vakbonden, aan te vallen. De oude slogan van het VB, "Werken baat, staken schaaft", werd in 2013 nog eens opgediept door Filip Dewinter en blijft de boodschap van het huidige VB. Extreemrechts staat voor een andere verdeling van de bestaande tekorten en het verzet zich tegen onze actieve strijd tegen die tekorten.

Zoals we stelden na de meeting van het VB met Le Pen: "Er is nood aan meer degelijke jobs met goede lonen, betaalbare huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg,... Daarvoor is er een plan van massale publieke investeringen nodig. We zullen dit niet bekomen met campagnes tegen de slachtoffers van het internationale beleid van neokoloniale plundering en imperialistische oorlogsvoering, maar door met alle onderdrukten samen – los van afkomst, huidskleur, religie,... – samen te strijden tegen het asociale besparingsbeleid dat door rechts wordt uitgevoerd en door extreemrechts gesteund."

In eigen land organiseert Dewinter acties tegen vluchtelingencentra, alsof de vluchtelingen verantwoordelijk zijn voor de vluchtelingencrisis. In het buitenland gaat hij op de koffie bij dictators als Assad, een van de vele reactionaire verantwoordelijken voor de vluchtelingencrisis.

Oostenrijk: extreemrechtse FPÖ kon Wenen niet veroveren

De lokale verkiezingen van 11 oktober in de Oostenrijkse hoofdstad Wenen kregen internationale aandacht. Na het succes van de extreemrechtse Vrijheidspartij (FPÖ) in de deelstaten Burgenland en Opper Oostenrijk eerder dit jaar, vroegen velen zich af of het 'rode Wenen', het bastion van de sociaaldemocratische SPÖ, zou standhouden of ook in handen van de FPÖ zou komen.

ARTIKEL DOOR SONJA GRUSCH, SOZIALISTISCHE LINKSPARTEI (SLP), WENEN

De peilingen voor de verkiezingen gaven aan dat het een nek-aan-nek strijd tussen SPÖ en FPÖ zou worden. Het leidde tot een sfeer van een 'slag om Wenen'. Maar dit bleek niet met de werkelijkheid overeen te stemmen. Na de telling van de stemmen bleek de SPÖ bijna 9 procentpunten voor te liggen. De SPÖ haalde 39,59%. De FPÖ won dan wel 5,02% sinds de vorige verkiezingen in 2010, maar met 30,79% bleef de extreemrechtse partij onder de resultaten van alle peilingen. Het gevoel van opluchting dat volgde op het resultaat, kan gevaarlijk zijn. Toen in Wels, een belangrijke stad in Opper Oostenrijk, in 2010 de FPÖ dreigde aan de macht te komen, stemden velen voor de SPÖ om extreemrechts af te blokken. We waarschuwden toen dat er zonder een koerswijziging bij SPÖ slechts sprake was van uitstel vooraleer de FPÖ zou winnen. Jammer genoeg was dit een correcte inschatting. Op dezelfde dag van de lokale verkiezingen in Wenen, werd een FPÖ-kandidaat in Wels als burgemeester verkozen. Hij haalde 62,97% van de stemmen. Zal dit scenario zich binnen vijf jaar in Wenen herhalen?

VLUCHTELINGENCRISIS DRUKT STEMPEL OP VERKIEZINGEN

Veel commentatoren hadden een eenvoudige verklaring klaar staan: de vluchtelingen crisis is de belangrijkste reden voor het succes van FPÖ. Het klopt dat de regering de beste verkiezingscampagne voor FPÖ voerde door het beeld op te werpen van een onaanhoudende stroom van vluchtelingen waarbij we al die vluchtelingen niet kunnen opvangen. Het aantal vluchtelingen ligt vandaag overigens lager dan bij eerdere gelegenheden, zoals de Hongaarse opstand van 1956 of de Balkanoorlogen van de jaren 1990. De meeste vluchtelingen blijven bovendien niet in Oostenrijk, ze trekken door naar Duitsland.

Er zijn geen tekorten die volstaan als verklaring voor de overbevolkte vluchtelingenkampen, het feit dat mensen op de grond moeten slapen, kinderen geboren worden zonder medische begeleiding of het tekort aan voedsel. Dit gebeurde allemaal omdat de politieke verantwoordelijken te weinig deden en te laat kwamen. Ze stelden bovendien dat ze de middelen om vluchtelingen te helpen ergers moesten halen, in de vorm van nog meer besparingen.

Het leidt tot angst voor wat de toekomst zal brengen. Peilingen geven aan dat 76% van de mensen die hun levenskwaliteit zien dalen voor extreemrechts stemden. Het is verkeerd om te denken dat de 'vluchtelingencrisis' de enige reden voor de opmars van FPÖ was. Er is een huisvestingscrisis, toenemende werkloosheid en groeiende armoede. Dat zijn de echte redenen waarom de FPÖ en partijvoorzitter

HC Strache een grotere steun vinden. Extreemrechts is de enige gevestigde partij die het over deze problemen heeft.

Aan de andere kant is er een golf van solidariteit. Duizenden mensen helpen vluchtelingen, tienduizenden betoogden in solidariteit met de vluchtelingen. Dat was de basis voor de bijna 40% die de SPÖ haalde en de reden waarom de sociaaldemocratie maar 4,75% verloor. De Weense burgemeester Michael Häupl stelde zijn partij voor als de "humanisten". De groenen en de media gingen mee in deze retoriek. Diegenen die overwoogen om voor de FPÖ te stemmen, werden afgedaan als racisten en onmenselijke figuren. De sociale problemen werden genegeerd en er werd een moralistische campagne gevoerd. De SPÖ behield een sterke basis in de betere wijken, maar in de arbeidersbuurten was het verschil met de FPÖ veel kleiner. Extreemrechts haalde het in één district, een arbeidersbuurt waar de FPÖ voor het eerst won.

EXTREEMRECHTSE 'ANTWOORDEN'

Er was geen sterk links alternatief dat antwoorden naar voor bracht op de angsten, waardoor het leek alsof enkel de FPÖ 'antwoorden' bood. De linkse socialistische SLP kwamen in één district op om aan te tonen wat nodig is. We combineerden solidariteit en steun aan vluchtelingen met eisen voor de 'Oostenrijkers' en migranten die er al langer wonen. We wezen naar de miljarden van de superrijken als de vraag komt waar we het geld moeten zoeken voor zowel de opvang van vluchtelingen als hogere lonen, een kortere arbeidsweek, gezondheidszorg, onderwijs en pensioenen. We wezen op de 80.000 leegstaande appartementen in Wenen die niet gebruikt worden omwille van de speculatie. Waarom deze appartementen niet onteigenen om vluchtelingen en lokale mensen onderdak te bieden?

De belangrijkste reden voor de groei van extreemrechts is de zwakte van links. Het gaat niet alleen om een numerieke zwakte, maar

Lees verder op de volgende pagina

vooral om een politieke zwakte. Sommigen ter linkerzijde riepen op om “een laatste keer” voor de SPÖ te stemmen om Strache tegen te houden. De logica van het ‘minste kwaad’ zal eens te meer een rol gespeeld hebben. Maar het helpt niet in de opbouw van een politiek alternatief dat antwoordt op extreemrechts. Tijdens de grote betogingen en solidariteitsconcerten voor vluchtelingen waren er meer dan 100.000 aanwezig. Maar de meeste linkse krachten beperkten zich tot gejuich en moraliserende boodschappen. Ze gingen niet in op de sociale problemen die aan de basis van de groei van de FPÖ liggen. De enige manier om extreemrechts te stoppen, is door te bouwen aan een strijdbaar alternatief, een nieuwe arbeiderspartij. Dit kan vertrekken van ontgoochelde SPÖ’ers (alhoewel velen steeds opnieuw aan het ‘minste kwaad’ zullen vasthouden of wachten op een ‘goed moment’), de activisten die de vluchtelingen steunen en zien dat SPÖ en groenen geen antwoorden bieden en vooral diegenen die actief worden in sociaal verzet.

De economische crisis is niet voorbij. De heersende partijen hebben hun aanvallen uitgesteld tot na de verkiezingen, maar ze zullen nu sneller gaan in de afbraak van de pensioenen, gezondheidszorg, onderwijs alsook aanvallen op lonen en collectief overleg. De FPÖ

is niet de partij die ze beweert te zijn. Een nieuw prominent lid, een voormalige conservatieve districtsburgemeester van de ÖVP, werd voorgesteld als de ‘Maggie Thatcher van Wenen’. Dat was een opmerkelijk eerlijke inschatting van de FPÖ die aan de kant van de rijken en de kapitalisten staat tegen de arbeidersklasse.

Veel mensen in Wenen konden niet stemmen omdat ze geen Oostenrijkse nationaliteit hebben en niet kunnen stemmen waar ze wonen. Het aantal mensen dat niet stemde was hoger dan het aantal mensen dat voor de FPÖ stemde. Zowat 24% van de kiesgerechtigden daagde niet op omdat ze naar eigen zeggen “geen tijd” hadden. Anderen stemden niet omdat ze niet wisten op wie ze konden stemmen. De FPÖ kan deels de woede van de bevolking kanaliseren, maar er is vooral een groot vacuüm omdat er geen partij van de werkenden en armen is. Zelfs sommigen die voor de FPÖ stemden, kunnen we overwinnen voor een ernstig antikapitalistisch links alternatief. De verschillende krachten die een nieuwe partij willen, nood hebben aan zo’n partij en die nodig zijn om zo’n partij op te zetten, moeten niet langer wachten maar concrete stappen ondernemen om zich te verenigen in een democratische, strijd bare en antikapitalistische kracht. Enkel zo kunnen we extreemrechts stoppen.

Hongarije: rechtse regime roept ‘noodtoestand’ uit

Vluchtelingen zijn bang van Hongarije. Wie in dit land het grondgebied van de EU betreedt en asiel aanvraagt als onderdeel van het akkoord van Dublin heeft alle redenen om het ergste te vrezen. Vluchtelingen worden in kooien vastgehouden, medische zorgen worden hen ontzegd, toegang tot juridische ondersteuning is er evenmin en er is zelfs een tekort aan voldoende voedsel. Sommigen zeggen dat ze geslagen en beroofd worden door de politie. Dit is al jarenlang het geval, maar toch blijft de EU naar Hongarije verwijzen als een “veilige staat” voor vluchtelingen. De situatie in vluchtelingenkampen in Italië, Spanje of Griekenland is eveneens rampzalig. Hongarije is steeds minder de uitzondering, het wordt de regel voor het vluchtelingenbeleid in de EU.

ARTIKEL DOOR TILMAN M. RUSTER, SLP (CWI OOSTENRIJK)

Wat er nu gebeurt, is bijzonder erg. Langs de grens tussen Servië en Hongarije worden vluchtelingen opgepakt. Ze worden zonder dak boven hun hoofd vastgehouden, zonder sanitaire voorzieningen en zonder voldoende voedsel. Het enige waar de Hongaarse staat wel in voorziet, is in politieagenten met honden. Met brute kracht wil de overheid vluchtelingen stoppen.

Wat er aan voedsel, medicatie, tenten, ... is, werd bezorgd door vrijwilligers en NGO's die daarbij vooral op tegenkanting van de veiligheidsdiensten botsen. De horror van de kampen langs de Noord-Afrikaanse kust krijgt navolging binnen de EU. Wie de hel van de burgeroorlog in Syrië en Irak, het geweld van de Taliban in Afghanistan en Pakistan, of de con-

flicten in Afrika ontvlucht, wordt geconfronteerd met een vreselijk grensregime van de EU.

HET WORDT ERGER

Sinds 15 september is er een noodtoestand in Hongarije. De leider van de rechtse partij Fidesz, premier Viktor Orban, kondigde aan dat dit nodig was om “de grenzen te beschermen.” Hij besliste tot enkele harde maatregelen: het leger wordt ingezet aan de grenzen en het geweld tegen vluchtelingen wordt opgevoerd. Het leger wordt uitgebreid. Er wordt een hekken gebouwd aan de grens met Servië. Aan de grenzen met Roemenië en Kroatië, twee EU-lidstaten, wil Orban ‘transitzones’ aanleggen, een stuk grond dat niet tot een natiestaat behoort. Het is slechts een kwestie van tijd vooraleer ook daar hekkens verschijnen. In deze transitzones en langs de grens met Servië worden vluchtelingen opgepakt. Het zijn vooral zones zonder rechten.

Wat is het antwoord van de EU hierop? Toen Orban van een Europese top over de vluchtelingencrisis terugkwam, stelde hij dat Schultz en co zijn maatregelen niet goed vinden maar er geen alternatief op hebben. Voor Orban is dit geen vluchtelingencrisis, het is een invasie door migranten die uit zijn op de rijkdom van Europa. Hij stelt dat de nieuwkomers niet in kampen in Italië, Griekenland of Hongarije willen blijven, maar naar de rijkere Europese staten doortrekken.

Onder druk van de neofascistische oppositie van Jobbik gaat Orban helemaal mee in campagnes tegen de vluchtelingen. Ze zouden niet alleen ziektes verspreiden, maar ook een dreiging van islamitisch geweld. Ze kunnen “Hongarije bezetten of het communisme invoeren”, stelde hij in een interview. De campagne tegen vluchtelingen wordt gekoppeld met haat tegen de Roma in het land. Volgens Orban kunnen er geen extra vluchtelingen bij omdat er al genoeg problemen zijn met Roma.

ANTIKAAPITALISTISCH?

De propaganda van Orban is gebaseerd op het idee dat Hongarije een “belegerd fort” is. Zijn verkiezingscampagne was gebaseerd op racisme en nationaal verzet tegen de EU en de trojka. In 2008 ging de vorige regering met sociaaldemocraten akkoord met de besparingen die volgden op de internationale crisis. Hongarije werd hard getroffen door die crisis. De dictatuur van de trojka (EU, ECB en IMF) eiste net als in ander elanden dat de reeds zwakke sociale zekerheid verder werd afgebouwd.

Orban werd verkozen met een sterke retoriek tegen de trojka en de gehate sociaaldemocraten. Hij zette de trojka effectief aan de deur, maar ging zelf verder met hetzelfde beleid. Alleen deed hij dit voorzichtiger. Ook de banken en grote bedrijven werden aangepakt, naast een afbouw van de publieke sector en belastingverhogingen voor de gewone bevolking. Hij probeerde enkel buitenlands kapitaal te raken, zeker in de banksector (waar Oostenrijkse banken goed zijn voor een marktaandeel van 60%). Hongarije was het enige Europese land dat een taks op financiële transacties invoerde. Het dwong de banken ook tot een ander beleid inzake hypotheeken voor woningen, voorheen waren meer dan 100.000 gezinnen met een uithuiszetting bedreigd. Het doel van Orban is om het kapitalisme te redden, maar hij stelt zich toch graag voor als iemand die tegen de banken en grote bedrijven ingaat.

Het buitenlandse kapitaal begint zich uit Hongarije terug te trekken. Een deel van de Hongaarse burgerij die Fidesz steunt, kan daar

voordeel uit halen. Fidesz beslist nu wie er contracten van de overheid krijgt en de partij kan jobs uitdelen. Er is heel veel corruptie en de mensen zijn zich daar bewust van. Maar de oppositiepartijen kennen hun eigen schandalen. Bovendien staat het gerecht aan de kant van Orban. Eigenlijk voert Orban een groot deel van het beleid van zijn voorgangers uit.

Zolang Hongarije de schulden afbetaalt, gaan de EU en IMF niet in tegen de maatregelen van Orban. Als ze Orban in woorden aanvallen, helpt dit zijn propaganda over het ‘belegerde fort Hongarije’. Volgens sommigen klinkt deze propaganda als een grote samenzwering tegen Hongarije. Daarbij zijn antisemitische opmerkingen nooit veraf.

WIE STEUNT DEZE REGERING?

De macht van Orban is op drie pijlers gebaseerd: de vestiging van een autoritair bewind, het tegen elkaar uitspelen van de verschillende imperialistische machten en, vooral, het falen van de oppositie om een alternatief uit te bouwen en effectief verzet te organiseren.

In de gevestigde media is er veel te doen over de beperkingen van de mediavrijheid in het land. Er zijn ook hervormingen van de grondwet en van de kieswetgeving, naast aanvallen op andere terreinen zoals het culturele. Fidesz houdt op alle domeinen de touwtjes stevig in handen. De regering richt zich nu sterk tegen de vakbonden en tegen de rechten van de arbeidersbeweging. Elke staking moet eerst goedgekeurd worden door een rechtbank. De rechtbanken zijn de regering gunstig gezind en weigeren toelating te geven aan stakingen. Nieuwe flexibele arbeidscontracten ondermijnen het reeds erg laag minimumloon. In theorie moet de werkgever de ledenbijdragen van zijn werknemers rechtstreeks aan de vakbonden betalen, maar weinig werkenden durven hun werkgevers vragen om dit effectief te doen. Het maakt dat het lidmaatschap van de vakbonden sterk achteruit gaat. Onder de ambtenaren en in de veiligheidssector verloren de vakbonden al hun rechten.

Nu de noodtoestand is uitgeroepen als gevolg van de vluchtelingencrisis, zal het er ongetwijfeld nog erger op worden. Sommige wetten zijn gericht op het uithollen van rechten. Tot voor kort kon het leger niet in Hongarije zelf ingezet worden, nu kan het leger overal in het land optreden. Mogelijk zullen soldaten in de toekomst ook tegen sociale bewegingen ingezet worden. Het maakt dat de regering minder afhankelijk is van de politie. Lage lonen en aanvallen op de pensioenen zorgen ervoor zorgen dat de politie minder betrouwbaar is voor het regime. Wetten tegen het aanbieden van hulp aan vluchtelingen zijn zodanig vaag dat zelfs het geven van een fles water aan een vluchteling kan leiden tot een jarenlange gevangenisstraf. Het zet de deur open voor meer repressie tegen elke vorm van georganiseerd verzet.

Toen Orban onder vuur lag omdat hij Europese regels overtrad door antidemocratische wetten in te voeren of, wat de heersende klasse veel erger vindt, door kapitalisten van andere Europese lidstaten uit de Hongaarse markt te weren, antwoordde hij steeds met een dreigement aan Brussel: “We hebben een alternatief.” Orban zoekt de steun van machten buiten de EU om minder afhankelijk te zijn van de grote Europese landen. Er zijn infrastructuurleningen uit China naast nucleaire technologie uit Rusland en recent werd ook de samenwerking met Turkije opgevoerd. Dit zet de EU onder druk om toegevingen te doen teneinde Hongarije in de invloedssfeer van de EU te houden. Er worden miljoenen euro aan subsidies voor landbouw en andere sectoren gegeven. Internationale conflicten tussen de grootmachten helpen

Orban bij zijn evenwichtsoefening. Maar dit kan niet blijven duren, het evenwicht van Orban op internationaal vlak is bijzonder fragiel.

De vluchtelingen crisis geeft aan wat de rol van Orban is voor de EU. Merkel wordt gezien als de ‘moeder van de vluchtelingen’, maar ze is vooral de moeder van de hypocrisie. Merkel is een van de belangrijkste architecten van de Europese grensbeveiliging waarbij lidstaten met buitengrenzen optreden als de grenswachters van de EU. Ondanks de harde woorden over Hongarije in de Duitse en Oostenrijkse media, mogen we niet vergeten dat Orban en co slechts optreden als de uitvoerders van Dublin III. De korte periode waarin Merkel de grenzen open zette, was niet gericht op het afschaffen van Dublin III, maar net op het redden ervan. Het latere sluiten van de Oostenrijks-Duitse grens bevestigt dit. De repressie tegen vluchtelingen in Hongarije is een bijkomende drempel om naar Europa te komen, zodat enkel de ‘economisch nuttige’ vluchtelingen binnen gelaten worden. Als Orban het leger naar de grens stuurt, is dit onderdeel van het EU-beleid.

De belangrijkste reden waarom het kaartenhuisje van Orban nog niet in elkaar gestort is, moet bij het gebrek aan alternatief gezocht worden. Zelfs nu de regering duidelijk niet in staat is om de vluchtelingen crisis onder controle te krijgen (met een miljoen euro voor een grenshek, terwijl de humanitaire ramp zich tot het stadscentrum van Boedapest uitbreidt) en verschillende ministers ontslag moesten nemen, blijft Fidesz de peilingen aanvoeren. De rechtse partij verliest bijna uitsluitend aan Jobbik en aan de groeiende groep die niet meer gaat stemmen. Jobbik organiseert milities tegen vluchtelingen en sympathisanten van vluchtelingen. De partij beweert 60.000 militanten op die manier te organiseren. “Jobbik handelt waar Fidesz het bij woorden houdt”, denken 19% van de kiezers. De antisemitische opmerkingen vanuit de regering werden door Jobbik vertaald als een “samenzwering van buitenlanders”, waarmee ze de joden bedoelen. Fidesz haalt uit naar Roma, Jobbik organiseert gewelddadige pogroms.

Zowat 40% van de kiezers namen niet deel aan de laatste verkiezingen. Dat komt vooral door het gebrek aan een alternatief. Egütt (Samen), een links project dat gesteund werd door delen van de Hongaarse vakbonden, schoof nog voor de verkiezingen naar rechts op en werd een electorale alliantie geleid door de voormalige premier Gordon Bajnai. Die haalde de trojka naar Hongarije. Zijn “verkiezingsbeloften” bestonden erin dat hij hetzelfde opnieuw zou doen. In de verkiezingen van 2014 was de keuze van de Hongaren beperkt tot de vrijheid om te bepalen wie de besparingen zou doorvoeren en of Orban dan wel de trojka de democratische rechten zou uithollen. Veel Hongaren besloten dan ook om niet te stemmen. De tweede grootste groep koos voor Orban en Fidesz, gevolgd door de groep die voor Jobbik stemde.

WAT NU?

De rampzalige situatie voor vluchtelingen en de toenemende ellende onder de Hongaarse bevolking schreeuwt om een oplossing. Het is logisch dat het verdwijnen van de regering onderdeel is van de oplossing. Maar hoe kan dit en wat erna?

Orban is de vertegenwoordiger van de Hongaarse burgerij. Het is zijn job om de burgerij te beschermen, zowel tegen andere kapitalisten als tegen de werkenden en jongeren in Hongarije. Er is nood aan een heropbouw van de Hongaarse arbeidersbeweging. De vakbonden stemden in de praktijk in met de besparingen en aanvallen op democratische rechten. In het materiaal dat we met de linkse socialisten in

Hongarije verspreiden, wijzen we op de nood aan de voorbereiding op een 24-urenstaking waarmee het verzet wordt georganiseerd en de arbeidersbeweging verenigd. Er is niet veel nodig om de instabiele regering ten val te brengen, de steun voor de regering is immers beperkt en bovendien is de regering internationaal geïsoleerd.

Er is nood aan een beweging die bereid is in te gaan tegen de besparingen en die actief opkomt voor vooruitgang voor de werkende bevolking en voor democratische rechten als onderdeel van de strijd tegen het kapitalisme. Griekenland toont dat de trojka geen alternatief vormt op Orban, er is onder het kapitalisme geen alternatief. Om het systeem in stand te houden, betaalt Orban alle publieke schulden terug. Dit ondermijnt de levensstandaard van de Hongaarse bevolking. Andere politici denken dat Hongarije een soort kolonie van Duitsland moet worden om economische groei te kennen.

Hongarije heeft nood aan een socialistische economie die zich niet richt op de winsten van het establishment, los van de vraag of dat nu Hongaarse of buitenlandse kapitalisten zijn, maar op de behoeften van de overgrote meerderheid van de bevolking. Dit is enkel mogelijk als de werkenden zelf democratisch beslissen hoe ze de economie beheren.

Er is nood aan een nieuwe arbeiderspartij om een alternatief naar voor te brengen en massaal verzet te organiseren. Een 24-urenstaking kan aanleiding geven tot het opzetten van zo’n partij, zeker indien het gepaard gaat met het opnemen van eisen rond vluchtelingenrechten, persvrijheid, tegen de controle op internet, verzet tegen uithuiszettingen, ... De belangen van de vluchtelingen worden nu uitgespeeld tegen die van de lokale bevolking. Maar veel problemen, zoals betaalbare huisvesting en werk, zijn er voor zowel vluchtelingen als lokale mensen. In plaats van ons tegen elkaar te laten uitspelen, moeten we samen strijden. Dit geldt ook voor de zowat 200.000 Roma die tot de armste lagen van de bevolking behoren.

De burgerlijke regeringen zijn niet in staat om te antwoorden op de redenen waarom mensen vluchten. Daarvoor is het immers nodig dat onder meer een einde wordt gesteld aan wapenexport, dat kapitalisten die voordeel halen uit pakweg oliehandel met ISIS gestraft worden, dat multinationals niet langer de Afrikaanse grondstoffen plunderen en de werkenden uitbuiten. Om het vluchtelingenprobleem op te lossen, moeten we ingaan tegen de kapitalisten. Dat zal niet gebeuren door politici die net als marionet van die kapitalisten handelen. Het kapitalisme leidt tot oorlog en ellende, het kapitalisme zorgt ervoor dat miljoenen mensen oorlog en armoede ontvluchten. Laat ons daar een einde aan maken.

Een antwoord op enkele vaak voorkomende argumenten **NIET DE VLUCHTELINGEN CREËREN CRISIS EN TEKORTEN!**

Wereldwijd zijn er tot 60 miljoen vluchtelingen en intern verplaatste personen. Op vier jaar tijd kwamen er 20 miljoen vluchtelingen bij. Het systeem dat zorgt voor armoede, oorlog en ellende toont zijn falen op alle vlakken. Dit kapitalisme ondermijnt niet alleen onze levensstandaard en -kwaliteit, het is een gevaar voor onze planeet door het gebrek aan ecologische planning en het duwt steeds meer mensen op de vlucht.

DOSSIER DOOR **GEERT COOL**

Er is een gevoel van solidariteit onder gewone mensen, meer dan bij de overheden die vooral nagaan hoe ze vluchtelingen enerzijds kunnen stoppen en anderzijds kunnen gebruiken om de lonen en arbeidsvoorwaarden van iedereen onder druk te zetten. Maar er is ook een angst bij velen. We hebben al zoveel moeten inleveren en dan komen daar nog vluchtelingen bij, wordt onze sociale zekerheid straks helemaal onbetaalbaar? Zullen wij weer eens moeten opdraaien voor de kosten met nieuwe besparingen?

We moeten rekening houden met die angst en er antwoorden op bieden. Gezamenlijke strijd voor degelijke jobs aan goede voorwaarden, toegankelijk onderwijs met inbegrip van taalonderwijs, betaal-

bare huisvesting, goede openbare diensten, ... voor iedereen is nodig. Samen opkomen om meer middelen af te dwingen voor onze behoeften, is het enige alternatief op verdeeldheid en allerlei vooroordelen. Niet wij moeten betalen voor de crisis, maar diegenen die ze veroorzaakt hebben. Dat geldt voor de economische crisis, maar ook voor de vluchtelingen crisis!

Wellicht wordt op zowat elke werkvloer, in elke school en aan elke toeg over de vluchtelingen crisis gesproken. Een poging tot antwoord op enkele vaak voorkomende argumenten.

“ASIELZOEKERS ZULLEN ONZE JOBS INPIKKEN”

De werkgevers waren er snel bij om te zeggen dat asielzoekers sneller moeten kunnen werken. Havenbaas en beroepsprovocateur Fernand Huts zei dat hij meteen 500 asielzoekers wil aanwerven als de wet-Major wordt afgeschaft. De liberaal Patrick Dewael stelde voor om asielzoekers gemeenschapsdienst te laten doen, niet alleen voor de gemeente maar ook voor private bedrijven. Hij dacht onder meer aan de fruitpluk. De Britse conservatieven denken ook aan bejaardenzorg. De werkgevers van Unizo hielden een infodag in het Maximiliaanpark in Brussel waar asielzoekers in een tentenkamp proberen te overleven.

Jarenlang al is er een grote werkloosheid in ons land en nu blijkt dat zowel de overheid als de private sector toch honderden jobs kunnen

aanbieden. Voor de werkgevers biedt een reserveleger van arbeidskrachten kansen om alle lonen en arbeidsvoorwaarden naar beneden te halen. Fernand Huts was er het openlijkst over, maar ook de andere voorstellen hebben nooit betrekking op een degelijke job aan een degelijk loon. Gemeenschapdienst bijvoorbeeld betekent werken in ruil voor een leefloon. Welke werkgever zal nog leefbare lonen betalen als er asielzoekers zijn die aan een leefloon werken? Natuurlijk willen asielzoekers werken en een toekomst uitbouwen. Maar als een leefloon de norm wordt, is dat niet mogelijk.

Als het van de werkgevers afhangt, zullen er inderdaad goede jobs verdwijnen. Maar het waren geen asielzoekers die Ford Genk sloten en het zijn geen vluchtelingen die de tewerkstelling bij pakweg de NMBS verder afbouwen. Dat gebeurde door de werkgevers en de rechtse regeringen. De neerwaartse druk op de lonen en arbeidsvoorwaarden en andere onderdelen van het harde besparingsbeleid zorgden er voor dat ook jongeren uit Griekenland, Spanje, Portugal of Ierland hun land verlieten om elders een toekomst te zoeken. Laat de werkgevers en hun rechtse politieke marionetten onze arbeidsvoorwaarden en lonen niet afnemen! Dat kunnen we het beste door gelijk loon voor gelijk werk te eisen en betere arbeidsvoorwaarden voor iedereen.

“WE KUNNEN TOCH NIET IEDEREEN OPVANGEN”

Nu al kunnen de diensten de toevloed van asielzoekers niet aan. In Brussel ontstond in de buurt van de Dienst Vreemdelingenzaken een tentenkamp, in feite een krottenwijk die eerder aan de zogenaamde Derde Wereld doet denken. Dit komt niet alleen door de hoeveelheid asielzoekers, overigens een resultaat van een buitenlands beleid dat even rampzalig is als het binnenlandse besparingsbeleid voor de werkenden en armen bij ons. Het is ook het gevolg van jarenlange besparingen op sociale diensten en opvang. In de sector van individuele hulp en juridische bijstand aan vluchtelingen werd eerder een besparing van 17% opgelegd. Vluchtelingenwerk Vlaanderen klaagde aan dat het hierdoor dit jaar slechts ongeveer de helft van het aantal asielzoekers uit 2012 kan opvangen.

In de plaats hiervan wordt vluchtelingenopvang steeds meer aan private bedrijven uitbesteed, zo is de grootste aanbieder van opvang in Duitsland het bedrijf European Homecare, een bijzonder winstgevend concern. Ook in ons land stappen private bedrijven op de markt van de opvang, hotelgroep Corsendonk en bewakingsdienst G4S bijvoorbeeld zullen 502 vluchtelingen opvangen in de Kempen. “We zijn een commercieel bedrijf, dus we willen winst maken”, klinkt het daar. Op de kap van de vluchtelingencrisis maken private bedrijven winst en de rechtse partijen spelen het budget dat aan deze bedrijven wordt gegeven uit om de rest van de bevolking te laten geloven dat asielzoekers in luxe leven.

Natuurlijk kunnen we niet ellende van de wereld in een klein land als België opvangen, maar ons land is wel bereid om zich in zowat elk conflict in de wereld te mengen. Van Afghanistan over Irak tot Libië wordt militair tussengekomen. Wat is het resultaat van die oorlogsinspanningen? De lijst van landen van waar vluchtelingen komen vertoont opmerkelijk veel gelijkenissen met die van militaire conflicten. Niemand vlucht voor zijn plezier, niemand laat zijn familie en geboorteplaats achter om elders een onzekere toekomst tegemoet te gaan. De enige echte oplossing voor het vluchtelingenprobleem is het stoppen van oorlog, ellende en uitbuiting. Zoniet zal de vluchtelingenstroom enkel groter worden. Wat indien de Turkse president Erdogan verder gaat met zijn wanhoopsbeleid van oorlog tegen de Koerdische bevolking waardoor het volledige land in een bloedige burgeroorlog dreigt meegesleurd te worden? Hoeveel van de miljoenen Syrische vluchtelingen die nu in Turkije zitten zullen dan naar Europa komen? Door impliciet groen licht te geven aan Erdogan zijn de VS en de NAVO-landen mee verantwoordelijk.

Dat het excuus van massavernietigingswapens een leugen was om een oorlog om olie en prestige te starten in Irak, is ondertussen algemeen bekend. Miljoenen mensen betoogden tegen die oorlog, in Brussel waren het er ook honderdduizend. De gewone bevolking was klaar en duidelijk tegen die oorlog. Aangedreven door de oliebelangen en verhongerd op het strategisch gelegen Irak besloot het establishment

van vooral de VS en Groot-Brittannië om toch ten oorlog te trekken. Twaalf jaar later is er geen vrede en democratie in Irak, maar een sectair conflict dat tot in Syrië gevolgen heeft. Dat veel private bedrijven in de oorlog betrokken waren, droeg eraan bij dat er geen sprake was van heropbouw in Irak.

De rechtse krachten die ons zeggen dat we niet alle ellende van de wereld kunnen opvangen, zijn dezelfde die druk bezig zijn met het vergroten van die ellende. We moeten hen stoppen door samen op te komen tegen neokoloniale plunderingen en imperialistische oorlogen. De anti-oorlogsbeweging van 2003 toonde het potentieel daarvoor, net zoals de revolutionaire golf in het Midden-Oosten en Noord-Afrika in 2011. Die bewegingen hebben geen einde kunnen maken aan de ellende omdat ze niet doorgezet werden tot de vestiging van een alternatief systeem waarin de belangen van de meerderheid van de bevolking centraal staan. Maar het potentieel van strijd hiervoor zat wel in deze bewegingen vervat. Met de nieuwe acties tegen corruptie en privatisering van de afvalophaling in Libanon, arbeidersacties in Egypte en strijd in Irak wordt duidelijk dat de revolutionaire golf kan terugkeren. De 1% rijksten willen de ellende over ons allemaal verdelen, dat beantwoorden we best door samen te strijden voor een andere samenleving waarmee we een einde maken aan die ellende.

“JA MAAR, ONS SOCIAAL STELSEL LIGT AL ONDER VUUR”

Het Vlaams Belang verspreidt een folder met als titel: “Bespaar op asiel, niet op eigen mensen”. Daarin wordt verwezen naar de besparingen zoals de indexsprong of de verhoging van de pensioenleeftijd. Er wordt gesuggereerd dat asielzoekers daarvoor verantwoordelijk zijn. Natuurlijk is het hypocriet van het VB om eerst zelf te pleiten voor de besparingen die deze regering doorvoert, zoals gefoefel aan de index of de verhoging van de pensioenleeftijd, om dat vervolgens enkel aan te klagen als het tegen asielzoekers kan gebruikt worden. In de aankondiging voor de meeting met Marine Le Pen op 15 september stelde het VB dat het de financiële inspanningen voor asielzoekers en Zuid-Europa wil stoppen om deze middelen aan te wenden om “de belastingen omlaag te halen zodat de economie weer zuurstof krijgt.” Extreemrechts richt zich tegen de slachtoffers van de crisis om de verantwoordelijken ervan te pampieren.

Hetzelfde liedje horen we bij andere rechtse partijen, zoals N-VA, die plots beweren dat ze ‘onze sociale zekerheid’ willen beschermen en dat we daarom niet iedereen kunnen opvangen. Dezelfde rechtse partijen zijn zelf verantwoordelijk voor de jarenlange afbouw van de sociale zekerheid. Zij zijn het die werklozen schorsen en naar het OCMW doorsturen of die de gezondheidszorg compleet ondermijnen. Voor jongeren creëerden ze al een speciaal sociaal statuut zonder recht op een inschakelingsuitkering, nu willen ze ook in de kinderbijslag speciale statuten invoeren. Als ons sociaal stelsel onder vuur ligt, dan komt dit niet door de asielzoekers maar door de rechtse partijen die onze sociale bescherming afbouwen. Het zijn niet de vluchtelingen die de BTW op elektriciteit verhogen of de pensioenleeftijd verhogen, dat doen de rechtse partijen.

Om de aanvallen op ons sociaal stelsel te stoppen, moeten we samen strijden tegen de rechtse regeringen. Uiteraard doet rechts er alles aan om ons te verdelen zodat we zwakker staan. Werkenden worden tegen werklozen opgezet, mensen van Belgische afkomst tegen migranten, migranten die hier al langer zijn tegen vluchtelingen, ‘goede’ vluchtelingen tegen ‘slechte’ vluchtelingen, ... In onze strijd tegen sociale afbraak geldt het principe dat alles wat ons verdeelt, ons verzwakt.

“WIE GAAT DE FACTUUR BETALEN? WIJ HEBBEN AL GENOEG BETAALD...”

De miljoenen vluchtelingen slaan niet op de vlucht voor een onvermijdbare natuurramp maar voor oorlogen en contrarevolutie. De heersende klassen van zowel de imperialistische landen als van het Midden-Oosten moeten betalen voor de zorg en opvang van vluchtelingen, alsook voor de latere heropbouw van de regio. Ze moeten betalen omdat het hun systeem en hun beleid is dat verantwoordelijk is voor de crisis, of het nu gaat om de imperialistische interventies in

Irak en Libië of de financiële steun aan jihadistische groepen vanuit Saoedi-Arabië en de Golfstaten.

Olie- en wapenbedrijven maakten grote winsten in deze regio. In 2014 was Saoedi-Arabië de grootste wapenimporteur ter wereld, goed voor 6,4 miljard dollar of 10% van de wereldwijde wapenhandel ter waarde van 64,4 miljard dollar. De Verenigde Arabische Emiraten waren goed voor 2,2 miljard dollar wapenimport. De Europese ambassadeur in Irak, Jana Hybášková, stelde een jaar geleden in het Comité over Buitenlandse Zaken in het Europees Parlement dat sommige Europese landen olie kochten van ISIS en op die manier de groepering mee financierden. Jana Hybášková weigerde nadien om namen te noemen. Zoals steeds in het kapitalisme komen de winsten voor de mensenrechten of democratische rechten.

Het Amerikaanse en het Britse imperialisme hebben een directe verantwoordelijkheid voor wat nu gebeurt in het Midden-Oosten. Het was de invasie van Irak in 2003 die leidde tot een reeks gebeurtenissen die bij gebrek aan een geslaagde beweging van de Irakese arbeidersklasse leidde tot sectaire verdeeldheid, geweld en burgeroorlog. De strijd voor het recht op asiel moet gekoppeld worden aan de eis voor noodprogramma's gefinancierd door de rijken en diegenen die winst haalden uit het Midden-Oosten, waaronder de olie- en wapenindustrie.

“HET IS ALLEMAAL ERG, MAAR WIJ KUNNEN ER NIETS AAN DOEN”

Socialisten zijn duidelijk dat het alleen de verenigde actie van de werkende bevolking en de armen in het Midden-Oosten is die een einde kan maken aan burgeroorlog, de sectaire krachten een nederlaag kan toebrengen, dictators omverwerpen, democratische rechten afdwingen en de ketenen van het kapitalisme en imperialisme breken. De revoluties vanaf 2011 in Noord-Afrika en het Midden-Oosten gaven een beeld van hoe actie door de werkende bevolking tot verandering kan leiden. Veel kansen gingen verloren omdat de massabewegingen geen duidelijk alternatief hadden en niet wisten hoe ze hun doelstellingen konden bekomen. Om te vermijden dat dit opnieuw gebeurt, moeten onafhankelijke bewegingen uitgebouwd worden met een socialistisch programma en methoden. Zulke bewegingen kunnen een

einde maken aan sectaire verdeeldheid, oorlogen, repressie, armoede en zouden opkomen voor een wereld zonder kapitalistische uitbuiting waar de middelen volgens democratische planning ingezet worden naargelang de behoeften van de meerderheid van de bevolking en niet de heersende klassen.

Tegelijk verdedigen we hier het recht op asiel. Wij eisen een onmiddellijk plan om vluchtelingen een degelijke toekomst aan te bieden met betaalbare huisvesting, voldoende taalonderwijs, plaatsen op school, psychologische ondersteuning voor post-traumatische stress, ... Dit moeten we verbinden met een algemeen plan om de huisvestingscrisis aan te pakken door te strijden voor meer huisvesting, jobs en een degelijke toekomst voor iedereen.

We verwerpen alle pogingen om verdeeldheid te zaaien onder de slachtoffers van besparingen en kapitalisme. Deze slachtoffers hebben wereldwijd belang bij een gezamenlijke strijd tegen de heerschappij van de 1% superrijken. Het huidige beleid leidt tot een enorme ongelijkheid – volgens jaar zullen de 1% rijksten meer rijkdom hebben dan de 99% armsten. Het is deze ongelijkheid die leidt tot oorlogen en een groeiend aantal vluchtelingen. Het versterken van de ongelijkheid bij ons – door een afbouw van de sociale zekerheid en lagere lonen – zal daar geen antwoord op bieden, maar integendeel tot meer problemen.

We kunnen ook hier in België dingen doen. De strijd tegen het rechtse besparingsbeleid voeren, is cruciaal. Deelname aan de betoging van 7 oktober en een vakbonds aanwezigheid in de discussies en acties over vluchtelingen, kunnen een stap vooruit bieden. Het biedt een antwoord op de verdelende retoriek van rechts en het is een aanzet tot antwoord op de redenen waarom mensen vluchten. Niemand pleit voor “ongecontroleerde migratie” zoals De Wever suggereert, niemand vlucht voor zijn plezier. Meer bommen en extra racisme zullen de conflicten niet stoppen, maar integendeel versterken. Een breuk met het besparingsbeleid bij ons realiseren, zou ook een voorbeeld zijn voor strijdbewegingen in het Midden-Oosten. Dit systeem biedt de meerderheid van de bevolking geen toekomst, laat ons actief strijden voor een alternatief in de vorm van een democratisch socialisme dat op planmatige wijze de economie in publieke handen neemt en de voorwaarden creëert om te komen tot een wereld waarin niemand hoeft te vluchten.

Na Scott Manyo en Navid Sharifi: opnieuw jongere met uitwijzing bedreigd

De belofte dat er geen Scott Manyo of Navid Sharifi meer zou opduiken, wordt niet gehouden. Scott en Navid waren twee goed geïntegreerde jongeren die hier hun toekomst waren beginnen uitbouwen, maar abrupt terug naar hun verleden werden gebombardeerd door het restrictieve asielbeleid in ons land.

Nu duikt er een nieuw geval op van zo'n jongere. Het gaat om Hassan Masood, een jongeman die als minderjarige alleen in ons land aankwam en na twee jaar niet alleen de taal machtig is maar ook werkzaam is als hulpkok, een knelpuntberoep. Zijn verhaal haalde de media en op zondag 25 oktober is er een benefiet in Lekker Gec in Gent. Bij deze een warme oproep om deze campagne te steunen!

Een 18-jarige die in de Pakistaanse stad Karachi onder vuur van de MQM-partij lag terugsturen, is waanzin. De stad Karachi is een broeinest van geweld en fundamentalistische groepen. Het geldt als een belangrijke uitvalbasis voor de Taliban en bovendien zijn er scherpe sectaire spanningen die leiden tot terreur en geweld. Wil de Belgische regering deze jongere terugsturen via de luchthaven van Karachi die in juni 2014 nog belegerd werd door zwaar bewapende aan de Taliban verbonden groepen?

Een mensenrechtenrapport bracht begin dit jaar een overzicht van de cijfers in 2014: er vielen 2.909 doden bij geweld in Karachi, waaronder 78 kinderen. Daarnaast werden 594 terreurverdachten vermoord en 142 agenten. Er werden 134 politieke activisten vermoord en 120 mensen werden omgebracht om sectaire redenen. Van de 78 kinderen werden er acht ontvoerd en vermoord, 15 kwamen om bij bomaanslagen, 20 bij vuurgevechten. Vijf kinderen werden eerst verkracht en dan vermoord. De vrees van vervolging zomaar afdoen als 'ongeloofwaardig', getuigt van weinig inzicht in de ernst van de nachtmerrie in Karachi.

De rechtse partij MQM speelt een belangrijke rol in het geweld, deze partij staat vooral in Karachi sterk en baseert zich op die Pakistanen die bij de opdeling van het koloniale India in 1949 vanuit het huidige India naar Pakistan verhuisden waar ze een elite vormden. De tanende macht van deze elite leidde meermaals tot geweld. Bij een inval in het hoofdkwartier van de MQM eerder dit jaar werd een grote hoeveelheid wapens in beslag genomen. In Canada wordt het rechtse MQM beschouwd als een terroristische organisatie. Wil de Belgische regering het lot van een jongere in handen van zo'n groepering leggen?

Neen, Karachi is niet bepaald een plaats waar een 18-jarige een toekomst kan uitbouwen. Toch is dit wat de asiendiensten in dit land willen voor Hassan Masood. Dat hij hier een opleiding tot hulpkok volgde en zo aan de slag kan in verschillende restaurants, vormt geen argument voor de autoriteiten. "Hassan is een ongelooflijk goede werkracht en was erg begaan met het restaurant. Ik begrijp niet waarom hij in het deeltijds onderwijs zit. Hij is daar veel te intelligent voor. Ik heb nog nooit iemand zo snel Nederlands zien leren. Hassan wil niets liever dan hier in België zijn leven opbouwen. Niet door te profiteren, maar door te werken," vertelde Laura Bracke van Lekker Gec in De Standaard.

De luchthaven van Karachi werd in 2014 door terroristen aangevallen. Willen de Belgische autoriteiten een jongeman via deze luchthaven uitwijzen?

Hassan werd opgepakt op vraag van de Dienst Vreemdelingen zaken omdat hij 18 jaar was geworden. Als niet-begeleide minderjarige kon hij hier blijven, zodra hij meerderjarig werd niet meer. Een incident op het werk, zoals er wel eens woordenwisselingen in het heetst van de keukenstress zijn, werd aangegrepen om Hassan meteen ook als een 'gevaar voor de openbare orde' neer te zetten. Iets wat door alle collega's en werkgevers wordt ontkend.

Een jongere zijn toekomst onzeggen nadat hoop op een normaal leven werd gevestigd, is onmenselijk. Dit asielbeleid is verwerpelijk en moet bestreden worden. Volgende zondag wordt in Brussel betoogd door de mensen-zonder-papieren. Die proberen zichzelf te organiseren en richten zich op de arbeidersbeweging om samen in te gaan tegen de besparingen en voor degelijke jobs, huisvesting en diensten voor iedereen. Daarmee gaan ze in tegen de pogingen om verdeeldheid te versterken. Doe mee met dit protest: afspraak komende zondag om 15u aan Brussel-Zuid.

DOE MEE MET BLOKBUSTER

*** Kom naar de betoging van de mensen-zonder-papieren op 25 oktober**
*** werk mee aan de dag van internationale solidariteit die we begin december in Antwerpen plannen**